

Ο πιο καλός ο μαθητής

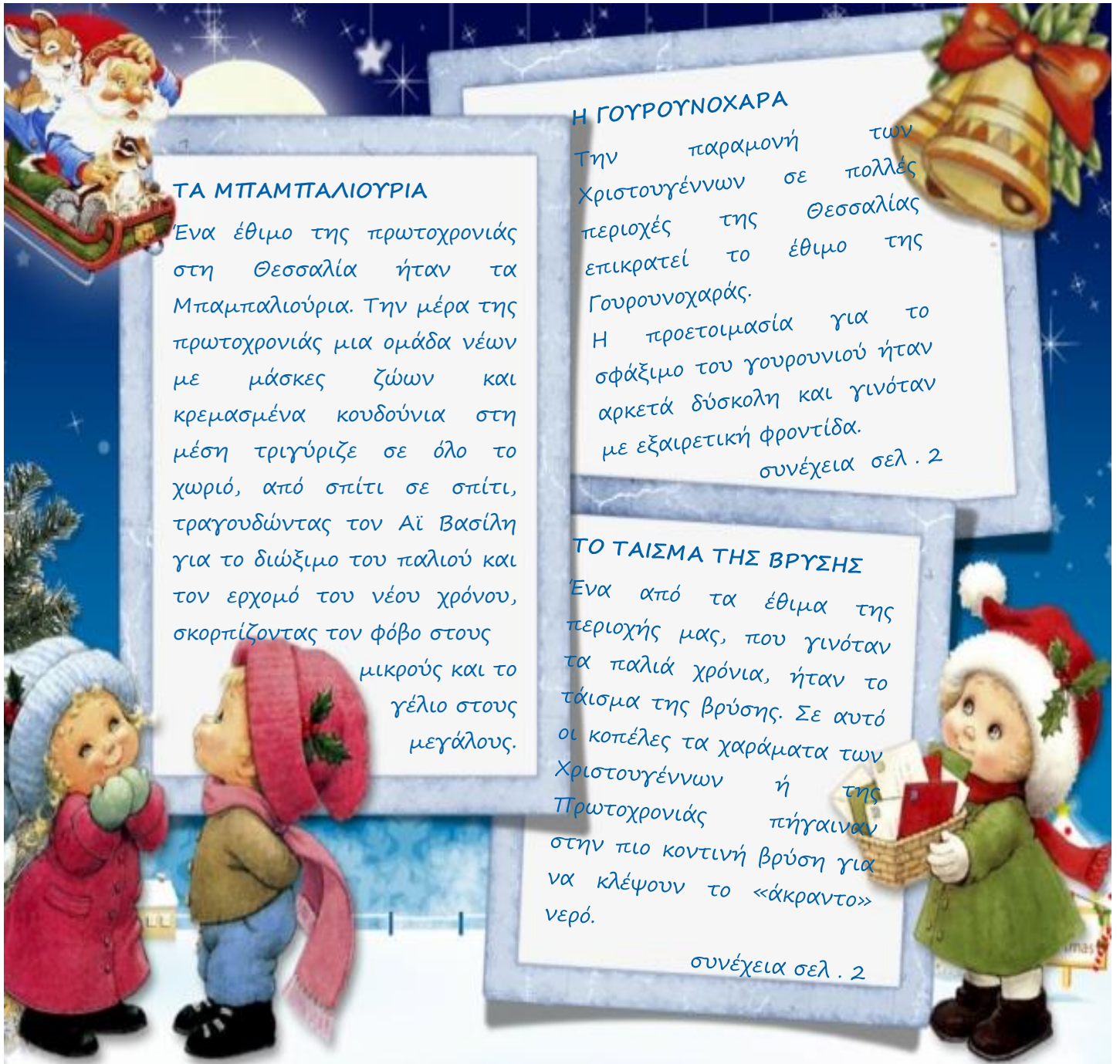
ήμουν εγώ στο 3^ο

κι οι δάσκαλοι μου είπανε

να γράφω να μην πλήττω ..

Τεύχος 6^ο - Έτος 4^ο - Δεκέμβριος 2021

Τιμή 1€

ΤΑ ΜΠΑΜΠΑΛΙΟΥΡΙΑ

Ένα έθιμο της πρωτοχρονιάς στη Θεσσαλία ήταν τα Μπαμπάλιουρια. Την μέρα της πρωτοχρονιάς μια ομάδα νέων με μάσκες ζώων και κρεμασμένα κουδούνια στη μέση τριγύριζε σε όλο το χωριό, από σπίτι σε σπίτι, τραγουδώντας τον Αϊ Βασίλη για το διώξιμο του παλιού και τον ερχομό του νέου χρόνου, σκορπίζοντας τον φόβο στους μικρούς και το γέλιο στους μεγάλους.

Η ΓΟΥΡΟΥΝΟΧΑΡΑ

Την παραμονή των Χριστουγέννων σε πολλές περιοχές της Θεσσαλίας επικρατεί το έθιμο της Γουρουνοχαράς. Η προετοιμασία για το σφάξιμο του γουρουνιού ήταν αρκετά δύσκολη και γινόταν με εξαιρετική φροντίδα.

συνέχεια σελ . 2

ΤΟ ΤΑΙΣΜΑ ΤΗΣ ΒΡΥΣΗΣ

Ένα από τα έθιμα της περιοχής μας, που γινόταν τα παλιά χρόνια, ήταν το τάισμα της βρύσης. Σε αυτό οι κοπέλες τα χαράματα των Χριστουγέννων ή της Πρωτοχρονιάς πήγαιναν στην πιο κοντινή βρύση για να κλέψουν το «άκραντο» νερό.

συνέχεια σελ . 2

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Γκόλτσιος Χρήστος
Γκρόζος Αθανάσιος
Πονηρού Πετρούλα
Τσιντζιράκου Χριστίνα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ 2021 - 22

Πρόεδρος : ΚΟΥΦΑΧΕΙΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Αντιπρόεδρος: ΓΚΟΥΤΖΙΑΝΤΑΜΗΣ ΒΑΣΙΛ.
Γραμματέας : ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ταμίας : ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Μέλη : ΖΑΪΤΣΕΒ ΚΩΝ/ΝΟΣ,
ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΥ ΙΣΜ., ΤΣΑΚΝΑΚΗΣ ΔΗΜ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<u>ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ</u>	2	<u>ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ</u>	9
<u>ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ</u>		<u>Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ</u>	10
<u>ΑΜΠΕΛΩΝΑ</u>	3	<u>ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ</u>	10
<u>1821-2021</u>	4	<u>ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΑΤΙΝΙΑ</u>	11
<u>17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1973</u>	4	<u>ΛΑΜΠΑΔΗΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΟΔΟΤΙΚΟΥ</u>	
<u>ΕΘΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΑΛΚΟΟΛ</u>	5	<u>ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ</u>	11
<u>ΤΟ ΚΑΤΠΝΙΣΜΑ</u>	6	<u>ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΚΙΟ 2020</u>	12
<u>ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ</u>	6	<u>ΤΑ ΚΑΖΑΝΙΑ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ</u>	12
<u>ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΟ</u>	7	<u>ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΙ ΛΑΡΙΣΑΣ</u>	14
<u>ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ</u>		<u>Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ</u>	14
<u>ΕΥΒΟΙΑ</u>	7	<u>Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ</u>	15
<u>Ο ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ</u>	8	<u>ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ</u>	16
<u>ΉΜΟΥΝ ΜΟΛΙΣ ΣΤΑ ΟΚΤΩ ... ΟΤΑΝ</u>		<u>ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑΚΙΑ ΜΟΥ</u>	17
<u>ΑΡΒΩΣΤΗΣΑ ΚΙ ΕΓΩ!</u>	8	<u>ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ- ΓΙΟΡΤΕΣ - ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ</u> ... 18	
		<u>ΑΣΤΕΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ</u>	18

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Συνέχεια από σελ 1

Η Γουρουνοχαρά

Την παραμονή των Χριστουγέννων σε πολλές περιοχές της Θεσσαλίας επικρατεί το έθιμο της Γουρουνοχαράς.

Η προετοιμασία για το σφάξιμο του γουρουνιού ήταν αρκετά δύσκολη και γινόταν με εξαιρετική φροντίδα.

Μια ομάδα πέντε – έξι ατόμων πήγαιναν στα σπίτια και έσφαζαν τα γουρούνια που

αποτέλεσμα οι άνθρωποι να γλεντούν και να διασκεδάζουν, γι' αυτό αυτή η ημέρα ονομάστηκε Γουρουνοχαρά. Ο σπιτονοικοκύρης μαζί με τη γυναίκα του τεμάχιζαν το κρέας, έλιωναν το λίπος, βράζοντας το σε μεγάλα πιθάρια, και έφτιαχναν τις τσιγαρίδες, τις οποίες στέγνωναν και τις έβαζαν σε διάφορα φαγητά. Μέσα στο λιωμένο λίπος, που το είχαν βάλει σε μεγάλα δοχεία, έβαζαν το κρέας για να το συντηρήσουν, επειδή δεν υπήρχαν τότε ψυγεία.

Το τάισμα της Βρύσης

Ένα από τα έθιμα της περιοχής μας, που γινόταν τα παλιά χρόνια, ήταν το τάισμα της βρύσης. Σε αυτό οι κοπέλες τα χαράματα των Χριστουγέννων ή της Πρωτοχρονιάς πήγαιναν στην πιο κοντινή βρύση για να κλέψουν το «άκραντο» νερό. Άλειψαν τις βρύσες με βούτυρο και μέλι με την ευχή: «Όπως τρέχει το νερό, να τρέχει και η προκοπή στο σπίτι τους και γλυκιά να είναι η ζωή τους». Για να έχουν καλή σοδειά, όταν έφταναν, την τάζαν λιχουδιές, όπως: βούτυρο, ψωμί, τυρί και όσπρια. Όποια θα πήγαινε πρώτη στη βρύση, αυτή θα ήταν και τυχερή για το χρόνο. Έπειτα έριχναν ένα Βατόφυλλο και τρία χαλίκια, «έκλεβαν νερό» και γύριζαν στο σπίτι τους αμίλητες, μέχρι να πιούνε όλοι από το νερό. Με το ίδιο νερό ράντιζαν και τις τέσσερις γωνίες του σπιτιού, ενώ σκορπούσαν στο σπίτι και τα τρία χαλίκια. Δυστυχώς αυτά τα έθιμα έχουν εκλείψει.

Οι μαθητές του Δ2

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΈΘΙΜΑ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ

Η γιαγιά μου, μου διηγήθηκε ιστορίες από παλιά. Τα Χριστούγεννα τα παιδιά γύριζαν από γειτονιά σε γειτονιά λέγοντας τα εξής λόγια:

Κόλινδρα μέλιντρα Χρίστος γεννάται,
δόμ μια κλούρα να πάω σε άλλη
πορτούλα.

Κάθε οικογένεια κατά τον Αύγουστο αγόραζε ένα γουρουνάκι. Το μεγάλωνε και παραμονή Χριστουγέννων το έσφαζε, το έψηνε, έφτιαχνε λουκάνικα κ.α. Την ημέρα

εκείνη την ονόμαζαν γουρουνοχαρά. Το λίπος του ζώου το έλιωναν, το έβαζαν σε ένα κεραμικό βάζο, και μέσα σ' αυτό τοποθετούσαν το κρέας που περίσσευε, έτσι ώστε να συντηρείτε. Έτσι όταν η οικογένεια ήθελε κρέας, έβγαζε όσα κομμάτια χρειαζόταν και τα έψηνε.

Αντί για δέντρο μέσα σε μια γλάστρα έβαζαν ένα κλαδί από πεύκο ή από ελατό και το στόλιζαν. Για χιόνι έβαζαν βαμβάκι και αγοράζαν κάρτες με αγγέλους και ευχές για στολίδια του δέντρου.

Πήγαιναν στην εκκλησιά το χάραμα στις τέσσερις και γυρίζαν σπίτι στις έξι κατάκοποι και έπεφταν για ύπνο. Το επόμενο πρωί έτρωγαν πατσά, κοτόσουπα και κουλούρια που έφτιαχνε η νοικοκυρά .

Την πρωτοχρονιά μικροί και μεγάλοι τραγουδούσαν τα κάλαντα με τα εξής λόγια:

Χριστούγεννα Πρωτούγεννα
πρώτη γιορτή του χρόνου
για βγάτε ιδέστε μάθετε το
που ο Χριστός γεννιέται.
Γεννιέται κι αναθρέφεται
με μέλι και με γάλα
το μέλι τρων οι άρχοντες
το γάλα οι αφεντάδες
και το μελισσοχόρταρο
το λούζουντ' οι κυράδες
Εδώ που τραγουδήσαμε
πέτρα να μη ραίσει
και ο νοικοκύρης του σπιτιού
χρόνους πολλούς να ζήσει.
Δώστε μας και τον κόκορα
δώστε μας και την κότα
δώστε μας και πέντε - έξι αυγά
να πάμε σ' άλλη πόρτα.

Την Πρωτοχρονιά για βασιλόπιτα οι κυράδες έφτιαχναν κοτόπιτα ή τυρόπιτα. Μέσα βάζανε λεφτά και ένα ξύλο. Τα λεφτά

συμβόλιζαν τύχη, ότι δήθεν θα κερδίσεις λεφτά και το ξύλο συμβόλιζε το σπίτι, ότι αυτός που το κέρδιζε θα έφτιαχνε την ζωή του και θα άνοιγε δικό του σπιτικό.

Ο Άγιος Βασίλης τους έφερνε δώρο ένα πακέτο μπαλόνια. Ήταν πολύ όμορφο δώρο γι' αυτούς. Ο πάππους λέει πως η μαμά τους παραμονή Πρωτοχρονιάς τους έκανε μπάνιο με ελαφρόπετρα, για να φύγει κάθε είδους βρομιά από πάνω τους και να τους βρει ο καινούριος χρόνος καθαρούς.

Η γιαγιά και ο παππούς μου λένε πως είχαν λατρεμένη Πρωτοχρονιά. *Δέσποινα Κωτούλα, Ευθυμία Μαλχτάρη, Μιχαέλα Ντόβα, Δήμητρα Ραφαηλία Παπά - Ε2*

1821-2021

Η επέτειος των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821, είναι ένα καθοριστικό ιστορικό γεγονός, γιατί παράλληλα με την αναγνώριση των αγώνων και των θυσιών του λαού μας δημιουργεί μία προοπτική αναστοχασμού για το παρόν και κυρίως για το μέλλον της χώρας.

Η επέτειος αυτή επιβάλλει μια ολοκληρωμένη και συστηματική θεώρηση και οργάνωση των εκδηλώσεων, με συνέργειες και συνεργασίες. Έχουμε ένα ιστορικό και ηθικό καθήκον να συμβάλλουμε όλοι στον εορτασμό αυτόν με δράσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Τον Φεβρουάριο του 1821 ο αρχηγός της Εταιρείας, Αλέξανδρος Υψηλάντης εισέβαλε στη Μολδοβαχία τον επόμενο μήνα οι Φίλικοί δημιούργησαν επαναστατικές εστίες από την Μακεδονία ως την Κρήτη.

Οι επαναστάτες αφορίστηκαν από τη σύνοδο του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως αλλά οι οθωμανικές

αρχές προχώρησαν σε σφαγές αμάχων και εκτελέσεις προυχόντων συμπεριλαμβανομένου του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε'. Η εκστρατεία του Υψηλάντη απέτυχε και σε σύντομο χρονικό διάστημα τα οθωμανικά στρατεύματα έσβησαν τις περισσότερες από τις επαναστατικές εστίες της ηπειρωτικής Ελλάδας όμως οι επαναστάτες κατάφεραν να υπερισχύσουν στην Πελοπόννησο, τη Στερεά Ελλάδα και σε πολλά νησιά του Αιγαίου.

Παναγιώτα Οικονομίδη Γεωργία-Μαρία Γωγάκου - ΣΤ1

17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1973

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν μαζική και δυναμική εκδήλωση της λαϊκής αντίθεσης στο καθεστώς της Χούντας των Συνταγματαρχών που έλαβε χώρα στην ελληνική επικράτεια τον Νοέμβριο του 1973. Η εξέγερση ξεκίνησε στις 14 Νοεμβρίου με κατάληψη του Μετσόβιου Πολυτεχνείου Αθηνών από φοιτητές και σπουδαστές. Αυτή κλιμακώθηκε σε αντιχουντική εξέγερση, καταλήγοντας σε αιματοχυσία το πρωί της 17ης Νοεμβρίου, ύστερα από μια σειρά γεγονότων. Η αρχή έγινε με την είσοδο άρματος μάχης στον χώρο του Πολυτεχνείου και την επαναφορά σε ισχύ του σχετικού στρατιωτικού νόμου που απαγόρευε τις συγκεντρώσεις και την κυκλοφορία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη.

Αίτια των γεγονότων

Η Ελλάδα βρισκόταν από τις 21 Απριλίου 1967 υπό τη διακυβέρνηση του στρατού, καθεστώς που είχε καταργήσει τις ατομικές ελευθερίες, είχε διαλύσει τα πολιτικά κόμματα και είχε εξορίσει, φυλακίσει και βασανίσει πολιτικούς και πολίτες με κριτήριο τις πολιτικές τους

πεποιθήσεις. Το 1973 βρίσκει τον πραξικοπηματία πρωθυπουργό της χώρας, Γεώργιο Παπαδόπουλο, να έχει ξεκινήσει διαδικασία φιλελευθεροποίησης του καθεστώτος, η οποία συμπεριλάμβανε την αποφυλάκιση των πολιτικών κρατουμένων και μερική άρση της λογοκρισίας. Επίσης, εκλογές στις 10 Φεβρουαρίου 1974, για επιστροφή σε πολιτική διακυβέρνηση υπό το αναθεωρημένο σύνταγμα του 1968. Το σύνταγμα αυτό, όμως, διατηρούσε τη θέση του Στρατού στο σύστημα εξουσίας και τη δυνατότητά του να επεμβαίνει στην πολιτική ζωή της χώρας, όποτε το έκρινε απαραίτητο.

Η χούντα, στην προσπάθειά της να ελέγξει κάθε πλευρά της πολιτικής, είχε αναμιχθεί στον φοιτητικό συνδικαλισμό από το 1967, απαγορεύοντας τις φοιτητικές εκλογές στα πανεπιστήμια, στρατολογώντας υποχρεωτικά τους φοιτητές, και επιβάλλοντας μη εκλεγμένους ηγέτες των φοιτητικών συλλόγων στην Εθνική Φοιτητική Ένωση Ελλάδας (ΕΦΕΕ). Αυτές οι ενέργειες δημιούργησαν έντονα αντιδικτατορικά αισθήματα στους φοιτητές, όπως αυτόν της Γεωλογίας, Κώστα Γεωργάκη, ο οποίος αυτοπυρπολήθηκε δημόσια το 1970 στην Γένοβα της Ιταλίας σε ένδειξη διαμαρτυρίας εναντίον της χούντας. Με αυτή την εξαίρεση, η πρώτη μαζική δημόσια εκδήλωση διαμαρτυρίας κατά του καθεστώτος ήρθε από τους φοιτητές, στις 21 Φεβρουαρίου 1973.

Οι αναταραχές ξεκίνησαν λίγο νωρίτερα, στις 5 Φεβρουαρίου, όταν οι φοιτητές του Πολυτεχνείου αποφάσισαν αποχή από τα μαθήματά τους.

Η εξέγερση των φοιτητών επηρεάστηκε επίσης σημαντικά και από τα νεανικά κινήματα της δεκαετίας του '60, και ειδικά από τα γεγονότα του Μάη του '68.

Μπρότσος Δημήτρης – ΣΤ2

ΕΘΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΑΛΚΟΟΛ

Ο όρος αλκοόλ προέρχεται από την "alkohol", αραβική λέξη και σημαίνει διεθνώς το απόσταγμα του κρασιού και των σταφυλιών, δηλαδή το οινόπνευμα που περιέχεται στα οινοπνευματώδη ποτά. Συναντάμε τον όρο αλκοόλ σε αρχαίους λαούς, όπου πριν ακόμα ανακαλυφθεί η γραφή, το κρασί και η μπύρα κατείχαν πρωτοκαθεδρία. Ο αλκοολισμός εκλαμβάνεται περισσότερο ως «ασθένεια», παρά ως ένα κοινωνικό φαινόμενο, με επιπτώσεις στην υγεία τόσο του ατόμου, ιδιαίτερα των νέων, αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας.

Στην Ελλάδα, σε μεγάλο ποσοστό εφήβων αναφέρεται χρήση και κατάχρηση αλκοόλ. Οι αιτίες για την έναρξη χρήσης του αλκοόλ είναι πολλές και αφορούν στο κακό οικογενειακό περιβάλλον, στα κοινωνικά προβλήματα, στους συνομηλίκους, στη διαφήμιση και σε γενετικούς παράγοντες. Επίσης, πολλοί νέοι ξεκινούν να πίνουν από απλή ευχαρίστηση, μέχρι την πεποίθηση ότι ξεπερνούν έτσι τα προσωπικά τους προβλήματα.

Σημαντικό ποσοστό των εφήβων αγνοεί τα ανώτερα επιτρεπτά όρια αλκοόλ, καθώς και τα συμπτώματα της οξείας μέθης, που συχνά μπορεί να είναι απειλητική για τη ζωή. Η μεγάλη κατανάλωση αλκοόλ έχει αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία του ατόμου. Είναι τοξικό για το συκώτι, επιβαρύνει το στομάχι, αποδυναμώνει τα οστά, προκαλεί

υψηλή πίεση και αφυδάτωση και σκοτώνει τη γονιμότητα. Επίσης, προκαλεί μελαγχολική διάθεση και δυσκολία μνήμης. Γενικά, επιβαρύνει τόσο την οικογένεια όσο και το κοινωνικό σύνολο.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος είναι εφικτή με τη συνεργασία της οικογένειας, του ίδιου του εφήβου, της αποφυγής της διαφήμισης και της σωστής ενημέρωσης με τη βοήθεια των παιδιάτρων.

Γωγώ Ζησιάδη, Ράνια Καραθάνου - Ε1

ΤΟ ΚΑΤΝΙΣΜΑ

Οι πρώτοι άνθρωποι που ανακάλυψαν τις χαλαρωτικές ιδιότητες του καπνού ήταν οι Ινδοί. Το πέρασμα από το κάπνισμα ακατέργαστου καπνού στο τσιγάρο έγινε μόλις τον 20ο αιώνα, όταν με την πρόοδο της μηχανικής έγινε δυνατό να παραχθεί σε μεγάλες ποσότητες. Τότε δημιουργήθηκαν και οι πρώτες καπνοβιομηχανίες, που σημείωσαν μεγάλη άνοδο στα επόμενα χρόνια.

Πολλοί άνθρωποι και ιδίως νέοι στην ηλικία, παρόλες τις ιατρικές συμβουλές που αναφέρουν πως το τσιγάρο είναι επικίνδυνο για την υγεία, καπνίζουν για διάφορους λόγους, όπως: επειδή καπνίζουν οι φίλοι τους και θέλουν να ταιριάζουν με το περιβάλλον στο οποίο κινούνται, είτε γιατί καπνίζουν οι γονείς τους, οπότε προσπαθούν να τους μιμηθούν, είτε λόγω άγχους. Επίσης μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης οι περισσότεροι έφηβοι που θα δουν τους αγαπημένους τους ηθοποιούς ή τραγουδιστές να καπνίζουν το πιο πιθανό είναι να προσπαθήσουν να το κάνουν και οι ίδιοι.

Γι' αυτό λοιπόν, επειδή το κάπνισμα δημιουργεί πολλά προβλήματα στην υγεία

όπως καρδιαγγειακές παθήσεις, καρκίνο, θρομβώσεις, θα πρέπει να το καταπολεμήσουμε βοηθώντας στην ενημέρωση των νέων με όλους τους δυνατούς τρόπους.

Βάσω Γκουγκουμάτη - Ε1

ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Το διαδίκτυο είναι χρήσιμο για να βρίσκουμε και να μαθαίνουμε διάφορα πράγματα. Ο κύριος Ρόμπερτ Καν ανακάλυψε το διαδίκτυο το 1966. Γεννήθηκε το 1938 στις 23 Δεκεμβρίου και είναι ένας Αμερικανός ηλεκτρολόγος μηχανικός. Το διαδίκτυο όμως έχει την καλή και την κακή πλευρά του. Φήμες λένε ότι η σκοτεινή πλευρά του διαδικτύου είναι πολύ επικίνδυνη και τρομακτική. Για αυτό πολλοί λένε ότι το διαδίκτυο δεν είναι για παιδιά κάτω των 12 ετών. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, το 41% των παιδιών χρησιμοποιούν το διαδίκτυο σε ηλικία 7-8 ετών, ενώ το 20% δηλώνει τη χρήση του διαδικτύου σε ηλικία 4-6 ετών. Το 39% των παιδιών δημοτικού χρησιμοποιεί το διαδίκτυο κάθε μέρα. Πρέπει οι γονείς να ελέγχουν το παιδί όταν βρίσκεται στο διαδίκτυο και να του έχουν συγκεκριμένες ώρες.

Από το διαδίκτυο και γενικότερα από τη χρήση Η/Υ ή κινητού, προκαλούνται διάφορα προβλήματα στα μάτια, όπως μυωπία. Προβλήματα στον χαρακτήρα ενός ατόμου δημιουργεί μόνο εάν αυτό το άτομο έχει εθισμό στο διαδίκτυο.

Όταν ένα παιδί έχει εθιστεί σ' αυτό είναι δύσκολο να σταματήσει την επαφή μαζί του. Το σωστό είναι να μην επιτρέψουν οι γονείς να δημιουργηθεί ο εθισμός αυτός. Το περιεχόμενο του διαδικτύου δεν είναι

τόσο αθώο όσο φαίνεται για αυτό πρέπει να το χρησιμοποιούμε εμείς τα παιδιά όσο το δυνατόν λιγότερο.

Πιστεύω ότι το διαδίκτυο όλο και αυξάνεται κόσμος που το χρησιμοποιεί, αλλά πρέπει να είμαστε όλοι προσεκτικοί.

Μελίνα Μαρία Γερογιάννη - Ε΄1

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΟ

Οι μισοί από τους έφηβους είναι εξαρτημένοι από το κινητό και πολλοί είναι οι γονείς που δεν αναγνωρίζουν το πρόβλημα αλλά δεν ξέρουν τι μπορεί να κάνει. Ζούμε σε μια κοινωνία που η τεχνολογία, τα Μέσα Μαζικής ενημέρωσης και τα Μέσα κοινωνικής δικτύωσης χρησιμοποιούνται συχνά. Οι περισσότεροι άνθρωποι αναπτύσαν ένα είδος εθισμού στις ηλεκτρονικές συσκευές που τους κρατούν [συνδεδεμένους]. Οι γονείς θα πρέπει να βάζουν στα παιδιά και να ελέγχουν συχνά τα κινητά που χρησιμοποιούν τα παιδιά τους. οφείλουν να ασχοληθούν πραγματικά μαζί τους και να μεταφέρουν σε αυτά τις επιπτώσεις που έχει το κινητό σε αυτά καθώς τα απομακρύνει από την πραγματική κοινωνία όπου ζούνε.

Ελευθερία Καράντζου - Ε1

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΕΥΒΟΙΑ

Ανεπανάληπτη ήταν η καταστροφή της πυρκαγιάς που προκλήθηκε από τις ιδιαίτερα υψηλές θερμοκρασίες των ημερών, αλλά και επειδή το κράτος δεν ήταν έτοιμο να αντιμετωπίσει τα διάφορα ταυτόχρονα, πύρινα μέτωπα. Ως αποτέλεσμα, το βόρειο μέρος της Εύβοιας κάηκε σχεδόν ολοσχερώς.

Ήταν λίγο μετά τις 3.30 το μεσημέρι την Τρίτη 3 Αυγούστου στα Κριεζά, Εύβοιας όταν το νησί παραδόθηκε στις φλόγες και ό,τι σώθηκε, σώθηκε χάρη στις ηρωικές προσπάθειες των κατοίκων, οι οποίοι έδιναν μάχη με τις φλόγες πολλές φορές με μοναδικό τους όπλο κλαδιά από δέντρα. Με τη θερμοκρασία στην περιοχή να ξεπερνά τους 45 βαθμούς κελσίου, η φωτιά ξεκίνησε αμέσως σχεδόν και σε πολλά άλλα χωριά.

Πολύ σύντομα η κατάσταση ξέφυγε εκτός ελέγχου με συνεχείς αναζωπυρώσεις σε όλα τα μέτωπα και με τις πυροσβεστικές δυνάμεις να δίνουν μεγαλειώδεις μάχες. Δυστυχώς, όμως δεν ήταν αρκετές για να αντιμετωπίσουν τον πύρινο εχθρό που κατάκαιγε ένα από τα ωραιότερα δάση της Ελλάδας καθώς και χωριά και οικισμούς. Τις επόμενες ημέρες οι κάτοικοι του νησιού αλλά και ολόκληρη η Ελλάδα παρακολουθούσαν με τρόμο καθώς οι φλόγες ρήμαζαν τα πάντα στο πέρασμα τους, με αποτέλεσμα χιλιάδες κάτοικοι να χρειαστεί να εκκενώσουν την περιοχή, αφού και οι γύρω δρόμοι είχαν παραδοθεί στις φλόγες.

Η πυρκαγιά του καλοκαιριού που για πολλές ημέρες έκαιγε τη Βόρεια Εύβοια, έκανε τους ειδικούς να μιλούν για μια ανυπολόγιστη καταστροφή και να προειδοποιούν του για μελλοντικά πλημμυρικά φαινόμενα στην περιοχή. Οι πυρκαγιές αφήνουν ένα βαρύ κοινωνικό, οικονομικό και περιβαλλοντικό αποτύπωμα το οποίο θα έχει μακροχρόνιες επιπτώσεις στον αέρα, στην ατμόσφαιρα και στη βιόσφαιρα.

*Ντούρας Βασίλειος, Κωνσταντίνος
Μπρότσας, Χρήστος Λαζής, Μπράχος
Παναγιώτης, Πιάνας Αθανάσιος Ε'2*

Ο ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Τον Φεβρουάριο του 2020 μπήκε ο κορονοϊός στη ζωή μας. Και από εκεί που είμασταν ξέγνοιαστοι και παίζαμε με τους φίλους μας, ξαφνικά άλλαξαν όλα...

Ο κορονοϊός είναι ένας ιός πάρα πολύ μικρός αλλά και τόσο επικίνδυνος που επηρεάζει όλους τους ανθρώπους της γης, μεταδίδεται πάρα πολύ γρήγορα και έχουν πεθάνει πολλά άτομα. Από τον κορονοϊό είχαμε 260.546.429 κρούσματα και όσο περνάει ο καιρός τα κρούσματα αυξάνονται. Γι' αυτό μπήκαμε σε καραντίνα.

Σε καραντίνα μας έβαλαν γιατί ήταν ο μόνος τρόπος για να επιβραδύνουμε και να περιορίσουμε την διασπορά του ιού, ώστε να δώσουμε χρόνο στους γιατρούς να μπορέσουν να βρουν τη θεραπεία που χρειάζεται για να σωθεί ο κόσμος. Τα εμβόλια που υπάρχουν σήμερα είναι: Pfizer, AstraZeneca, Moderna και Johnson. Αυτά φτιάχτηκαν για να είμαστε ασφαλείς και για να προστατεύσουμε τους ηλικιωμένους.

Τα συμπτώματα του κορονοϊού είναι:

1. Πυρετός
2. Ρίγος
3. Πονοκέφαλος
4. Κούραση
5. Απώλεια όσφρησης και γεύσης
6. Πονόλαιμος
7. Δύσπνοια
8. Καταρροή
9. Διάρροια

Εάν παρουσιάσετε κάποια από αυτά τα συμπτώματα πρέπει να μείνετε σπίτι, να έχετε ανοιχτά παράθυρα για να αερίζεται ο

χώρος, να τρώτε καλά, να ξεκουράζεστε, να πίνετε πολλά υγρά και χυμούς. Αν δείτε ότι τα συμπτώματα χειροτερεύουν πρέπει να μιλήσετε με το γιατρό σας. Ευτυχώς τα παιδιά το περνάνε πιο ελαφριά από τους μεγάλους.

Αυτό που πρέπει να κάνουμε για να προστατεύσουμε τον εαυτό μας και τους γύρω μας είναι:

- Να κρατάμε αποστάσεις.
- Να φοράμε τη μάσκα μας.
- Να καθαρίζουμε και να πλένουμε καλά τα χέρια μας.
- Να μην ακουμπάμε με λερωμένα χέρια το πρόσωπο μας.

Εάν καταλάβεις τι μπορείς να κάνεις για να προστατεύσεις τον εαυτό σου και τους γύρω σου, δεν χρειάζεται να ΦΟΒΑΣΑΙ.

Ραφαηλία Πολίτη, Δήμητρα Παρλίτση

Αλεξάνδρα Λαζή, Ευαγγελία

Παπαδοπούλου, Στέλλα Ντούρα – Ε2

ΉΜΟΥΝ ΜΟΛΙΣ ΣΤΑ ΟΚΤΩ ... ΟΤΑΝ ΑΡΡΩΣΤΗΣΑ ΚΙ ΕΓΩ!

Ο Βασίλης και ο Ευάγγελος, γράφουν για την εμπειρία τους, όταν νόσησαν εξ αιτίας του κορονοϊού.

Με λένε Βασίλη και είμαι 8 χρονών. Εδώ και δύο χρόνια στη ζωή μας έχει μπει ο κορωνοϊός και τελικά ήρθε η μέρα που κόλλησα κι εγώ. Στις 22 Οκτωβρίου νόσησα από κορωνοϊό και κράτησε μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 2021.

Το πρώτο πράγμα που κάναμε ήταν να μπούμε καραντίνα και να ενημερώσουμε όσους ήρθαμε σε επαφή.

Τα συμπτώματα που είχα ήταν ένας πυρετός 37.5, πόνο στο στομάχι, πονοκέφαλο και για 5 μέρες δεν είχα

όσφρηση. Όσο ήμασταν καραντίνα ένιωθα λύπη που δεν μπορούσα να δω και να παίξω με τους φίλους μου και που δεν μπορούσαμε να πάμε βόλτα με τους γονείς μου.

Από την οικογένειά μου αρρώστησαν με κορωνοϊό η μαμά μου, ο μπαμπάς μου, η αδελφή μου και ο αδελφός μου. Ευτυχώς πέρασε και είμαστε όλοι μας καλά.

Βασίλης Πολίτης - Γ2

Με λένε Ευάγγελο.

Πριν ένα μήνα η οικογένειά μου κόλλησε κορωνοϊό. Πρώτα αρρώστησε ο πατέρας μου, δεύτερη η μητέρα μου, μετά ο αδελφός μου και τελευταίος εγώ.

Ο πατέρας μου το πέρασε βαριά, η μητέρα μου και ο αδελφός μου το πέρασαν ελαφριά κι εγώ δεν είχα τίποτα.

Μείναμε καραντίνα δέκα ημέρες. Όταν είχε καλό καιρό έβγαινα στην αυλή και έπαιζα ποδόσφαιρο με τον αδελφό μου. Το μεσημέρι, μετά το φαγητό, διάβαζα τα μαθήματα του σχολείου και τα αγγλικά. Αφού διάβαζα έπαιζα με τα παιχνίδια μου και πολλά επιτραπέζια.

Αυτές τις ημέρες ένιωθα λύπη γιατί ο πατέρας μου ήταν άρρωστος. Ήμουν στενοχωρημένος γιατί μου έλειπαν οι φίλοι μου.

Τώρα είμαι χαρούμενος επειδή η οικογένειά μου είναι καλά και παίζω με τους φίλους μου στο σχολείο.

Ευάγγελος Γιαχοντής - Γ2

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ...

ΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά το παζάρι της Λάρισας δεν πραγματοποιήθηκε λόγω της Πανδημίας. Για την λήψη της

απόφασης εκτιμήθηκαν τα δεδομένα της εποχής και η ανάγκη να βοηθήσουμε τη δημόσια υγεία. Είναι γνωστό ότι στο παζάρι υπάρχει συνωστισμός και αδυναμία ελέγχων για την τήρηση των μέτρων προστασίας. Το παζάρι είναι μία μεγάλη οικονομική βοήθεια για τους εμπόρους που πουλούν τα πράγματά τους, ενώ για τους αγοραστές είναι μεγάλη ευκαιρία να φωνίσουν τα πράγματα που θέλουν σε χαμηλότερες τιμές. Προσελκύει δεκάδες χιλιάδες επισκέπτες σε καθημερινή βάση. Η ακύρωση αυτή βέβαια δημιουργεί τεράστιο οικονομικό πρόβλημα στους μικροπωλητές και απογοήτευση σε εμάς τα παιδιά που θέλαμε να παίξουμε στο Λούννα-Πάρκ και να αγοράσουμε διάφορα παιχνίδια, πόντ κόρν γλυφιτζούρια και μαλλί της Γριάς από τα περίπτερα του χώρου. Ας ελπίσουμε του χρόνου να λειτουργήσει ξανά!!

Αγγελική Αλαγιάννη, Ευαγγελία Καραλή - Ε1

ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΩΝ ΕΥΧΩΝ

Φέτος λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού αποφασίστηκε να ματαιωθεί το Πάρκο των Ευχών, στο χώρο του Αλκαζάρ.

Είναι η δεύτερη φορά που γίνεται η ματαίωση του. Πόσο λυπήθηκα. Θυμάμαι τις βόλτες που πήγαινα με τους γονείς μου τις προηγούμενες χρονιές. Βράδυ και τα φώτα από το πάρκο να είναι τόσο φωτεινά και πολύχρωμα.

Θυμάμαι το μεγάλο και ψηλό δέντρο γεμάτο από άστρα και μπλε φωτάκια στη μέση από το πάρκο. Το πατινάζ που λειτουργούσε, τα μικρά μαγαζιά με κάθε είδους λιχουδιά που μπορεί να φανταστεί ένα μικρό παιδί, τα στολίδια, το λούννα πάρκ με τα αυτοκινητάκια και με την μεγάλη ρόδα που ανέβαινες πάνω και

έβλεπες όλη την φωτισμένη Λάρισα από ψηλά.

Τα σπιτάκια που μας καλωσόριζαν τα ζωτικά και φυσικά το μαγικό σπίτι του Αι Βασίλη, που μας περίμενε καθισμένος σε μια μεγάλη καρέκλα για να του πούμε τι θέλουμε για δώρο φέτος, και μας ρωτούσε αν ήμασταν καλά παιδιά για να μας τα φέρει.

Όλα αυτά πλέον είναι μια όμορφη ανάμνηση. Αφού ο Δήμος αποφάσισε λόγω της πανδημίας να το ακυρώσει. Αλλά όμως ο χώρος του Αλκαζάρ, η πόλη της Λάρισας θα φωτιστούν και θα στολιστούν, χριστουγεννιάτικες μελωδίες θα γεμίσουν την πόλη της Λάρισας και το άναμμα του Χριστουγεννιάτικο Δένδρου στην Κεντρική πλατεία θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 3 Δεκεμβρίου.

Όλο αυτό που ζούμε και φέτος είναι δυσάρεστο για εμάς τα παιδιά που θα θέλαμε να πάμε να δούμε από κοντά τον Αι Βασίλη αλλά ξέρουμε ότι δεν θα μας ξεχάσει να μας φέρει τα δώρα. Ας ελπίσουμε ότι το 2022 που θα έρθει να είναι πιο χαρούμενο και να μας φωτίσει τις καρδιές μας και όλοι μαζί να γιορτάσουμε μαζί με τον Αι Βασίλη στο Πάρκο των Ευχών.

Δημήτρης Ραφαήλ Γκουρνέλης,

Γιάννης Κοϊμάς, Φώτης Γκάμπτσας – Ε1

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ

Στο κέντρο της πόλεως του Αμπελώνα βρίσκεται ο Ιερός Ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, χτίστηκε το 1885 και εγκαινιάστηκε το 1906. Χρειάστηκαν 21 ολόκληρα χρόνια να κτισθεί από διαλεχτή και σμιλευμένη πέτρα και σκληρό συμπαγές τούβλο, σε σταυροειδή-

βυζαντινό ρυθμό με τρούλο. Απ' έξω είναι σε γκρι απόχρωση με χρυσές λεπτομέρειες γύρο από τα παράθυρα. Από μέσα είναι γεμάτη με εικόνες και τοιχογραφίες. Αυτό που μας τραβάει την προσοχή είναι το μεγάλο ρολόι που έχει δίπλα. Η εκκλησία όμως έγινε ακόμα πιο καλή καθώς εγκαινιάστηκε μετά απο το σεισμό 6,3 ρίχτερ.

Μπουρτζάλα Εβελίνα, Ρούγκου Βασιλική,

Οικονομίδη Παναγιώτα ΣΤ1

ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ

Η πλατεία του Αμπελώνα κοσμεύεται από ένα λιθόκτιστο κτήριο που σήμερα αποτελεί το δημαρχείο του χωριού, η κατασκευή του ξεκίνησε το 1912 και ολοκληρώθηκε το 1914. Πριν γίνει δημαρχείο αποτελούσε το πρώτο δημοτικό σχολείο Αμπελώνα. Πρόκριτε για ένα ιδιαίτερο κτήριο το οποίο έχει κτιστεί με πέτρες και αποτελείτε από δύο ορόφους. Το δημαρχείο βρίσκεται στο κέντρο του χωριού μέσα σε μια καταπράσινη πλατεία. Μάλιστα το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ το χαρακτήρισε μνημείο πολιτισμού. Εσωτερικά είναι εξίσου όμορφο. Αποτελείτε από δύο πτέρυγες. Στον κάτω όροφο έχει τέσσερις μεγάλους χώρους για γραφεία. Πάνω έχει άλλες δύο μεγάλες αίθουσες για διάφορα συμβούλια και μία ξύλινη σκάλα που οδηγεί στον πάνω όροφο η οποία είναι είναι εντυπωσιακή. Μέσα έχει βαρεία γραφεία και γκισέ που εξυπηρετούνται οι πολίτες. Στο μέρος αυτό υπάρχουν κάποιες υπηρεσίες του Δήμου Τυρνάβου. Πρέπει να είμαστε πολύ περήφανοι που οι πρόγονοι μας δημιούργησαν ένα τόσο ξεχωριστό κτήριο.

Μάμμος Αλέξανδρος Γεώργιος, Κουτσούκης
Παναγιώτης - ΣΤ'1

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΑΤΙΝΙΑ

Τα ηλεκτρικά πατινία εμφανίστηκαν το 1895. Στους οδηγούς απαγορεύεται να μεταφέρουν επιβάτες στα οχήματά τους και θα πρέπει να είναι πάνω από 15 ετών ή από 12 ετών σε περίπτωση που συνοδεύονται από ενήλικα. Παράλληλα υποχρεούνται να φορούν κράνος το οποίο θα είναι δεμένο. Έχει βγει νόμος ότι αν γίνει ατύχημα με ηλεκτρικό πατινί και το παιδί είναι κάτω των 15 οι γονείς πληρώνουν πρόστιμο. Η αρχική εισήγηση στο υπουργείο Μεταφορών για το μεταβατικό διάστημα μέχρι την έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης, βγάζει.....Εκτός δρόμου τα πατινία με μέγιστη ταχύτητα άνω των 6 και έως 25 χιλιομέτρων την ώρα δίνοντας τους την δυνατότητα να κυκλοφορούν κατά βάση σε ποδηλατόδρομους οι οποίοι όμως είναι είδος εν ανεπαρκεία στην Ελλάδα.

Μαριλένα Κιάκα, Ειρήνη Καραλή - Ε1

ΛΑΜΠΑΔΗΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΟΔΟΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ.

Την Κυριακή 26η Σεπτεμβρίου 2021, μια φανταστική - ηλιόλουστη μέρα, είχαμε πάει στην πλατεία του Αμπελώνα κάποια παιδιά του Δ2, καθώς και άλλοι συμμαθητές μας από το Σχολείο μας, για να συμμετάσχουμε στην λαμπαδηδρομία που διοργάνωσε ο Αιμοδοτικός Σύλλογος του Αμπελώνα, με σκοπό την εθελοντική αιμοδοσία και για να τιμήσουν τα 200 χρόνια από το 1821. Αφού συγκεντρωθήκαμε όλα τα παιδιά στην

πλατεία, βγάλαμε μια αναμνηστική φωτογραφία. Στη συνέχεια στοιχηθήκαμε και ξεκινήσαμε για το μικρό παρκάκι στην είσοδο του Αμπελώνα. Τα παιδιά όλα

φορούσαμε ένα ίδιο μπλουζάκι που έγραφε: «Πανελλήνια λαμπαδηδρομία».

Στο παρκάκι μας περίμεναν οι πρόσκοποι και άλλα παιδιά από άλλα σχολεία και μας μοίρασαν δάδες. Αφού υποδεχθήκαμε την φλόγα στην είσοδο του Αμπελώνα, ανάψαμε όλοι τις δάδες και ξεκινήσαμε για να επιστρέψουμε στην πλατεία. Στο δρόμο φωνάζαμε δυνατά συνθήματα. Ένα από αυτά ήταν το : «ΔΙΝΩ ΑΙΜΑ, ΔΩΣΤΕ ΑΙΜΑ!». Μπροστά από μας και πίσω μας, προπορεύονταν και ακολουθούσαν αστυνομικά οχήματα, καθώς και ένα νοσοκομειακό. Κάποια παιδιά από ένα άλλο σχολείο του Αμπελώνα κρατούσαν κι αυτά μπαλόνια που έγραφαν για την αιμοδοσία του Αμπελώνα. Νιώθαμε πολύ όμορφα που συμμετείχαμε σε αυτήν την διαδικασία κρατώντας τις δάδες στα χέρια μας. Όταν επιστρέψαμε στην πλατεία, βρισκόταν εκεί και ο δήμαρχος του Τυρνάβου μαζί με κάποιους βουλευτές και άλλους επίσημους. Αφού πήραν τον λόγο, καθένας με την σειρά του, και αφού μίλησε και ο πρόεδρος του Αιμοδοτικού Συλλόγου, μας έδωσαν, όπως και οι άλλοι συμπολίτες από όπου περνούσαμε, τα συγχαρητήρια και τα χειροκροτήματα για τη συμμετοχή μας. Στο τέλος της εκδήλωσης μας κέρασαν χυμούς και κομπόστες. Αυτό το γεγονός

ήταν για όλους μας μια ευχάριστη εμπειρία που θα θέλαμε να την ξαναζήσουμε, γιατί η αιμοδοσία είναι μια πάρα πολύ καλή κίνηση που βοηθάει όλους τους συμπολίτες μας.

Οι μαθητές του Δ2 : Γκανάτσιου Ελένη, Κιούκου Χουανίτο, Παπαζαφείρης Χρήστος, Παρλίτσης Νικόλαος, Πολυζά Αγγελική - Μαρία, Πολύζου Δανάη, Σαμαρτζή Αναστασία, Σιώκου Χριστίνα- Άννα, Σιώμου Γεωργία, Σταθοπούλου Μαρία, Στεργιούλας Χρήστος, Σώφλου Μαγδαληνή, Τρικούπης Ηλίας, Τσακνακη Αναστασία, Τσαμούρας Βασίλειος- Ιωάννης, Χασιώτη Αφροδίτη

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΤΟΚΙΟ 2020

Η Ελλάδα υπήρξε η πατρίδα των αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και ο τόπος που αναβίωσαν οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες το 1896. Γι αυτό το λόγο στην έναρξη των αγώνων η Ελληνική συμμετοχή παραλλάζει πάντα πρώτη, και οι αγώνες διεξάγονται κάθε τέσσερα χρόνια σε διαφορετική χώρα κάθε φορά.

Οι θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες 2020 επίσημα γνωστοί ως Αγώνες της 32ης Ολυμπιάδας οι οποίοι διοργανώθηκαν στο Τόκιο της Ιαπωνίας, αναβλήθηκαν λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού και έλαβαν χώρα από τις 23 Ιουλίου έως και 8 Αυγούστου 2021, ενώ κρατήθηκε το όνομα Τόκιο 2020.

Σύνθημα ήταν "Ενωμένοι με συναίσθημα" πήραν μέρος 205 χώρες, 11091 αθλητές. Αγωνίσματα 339 σε 33 αθλήματα.

Η Ελλάδα συμμετείχε με 83 αθλητές και κέρδισε 2 χρυσά μετάλλια, 1 αργυρό και 1 χάλκινο.

Οι Παραολυμπιακοί αγώνες 2020 ξεκίνησαν στις 24 Αυγούστου και έληξαν στις 5 Σεπτεμβρίου.

Στους Παραολυμπιακούς συμμετείχαν 44 Έλληνες αθλητές και κέρδισαν 11 μετάλλια, ένα χρυσό, τρία ασημένια και επτά χάλκινα.

Ανθούλης Σωκράτης - Ε1

ΤΑ ΚΑΖΑΝΙΑ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΑ

Τον Οκτώβριο - Δεκέμβριο πάνω από την πόλη πλανιέται πάντα, μεθυστικό, αρωματικό σύννεφο από τον μούστο που «ψήνεται» και ωριμάζει στις δεξαμενές αναβράζοντας...

Τα σταφύλια κατόπιν, αφού συνθλιβούν (παλιότερα στους πανάρχαιους «ληνούς» = από τα ανθρώπινα πόδια στα πατητήρια), σήμερα πια με μηχανικό τρόπο, τοποθετούνται στις στέρνες.

Ακολουθεί η ολότελα φυσική διαδικασία της αλκοολικής ζύμωσης που οφείλεται σε ειδικούς ζυμομύκητες, που επιδρούν στο μούστο - χυμό σταφυλιού. Ο μούστος μετατρέπεται σε κρασί (λευκό, ροζέ ή μαύρο), ανάλογα με το αρχικό προϊόν της «πρώτης ύλης» των σταφυλιών ή την επιτάχυνση ή επιβράδυνση της διαδικασίας της ζύμωσης αντίστοιχα. Τα υποπροϊόντα των σταφυλιών («φλούδες» με υπολείμματα «σάρκας» του καρπού), τα λεγόμενα στέμφυλα (ή «τσιπούρα»), χρησιμοποιούνται ύστερα, για την απόσταξη. Είναι η εποχή που για τον Αμπελώνα και Τύρναβο (β'μισό Οκτωβρίου, ολόκληρος Νοέμβριος και α'μισό Δεκεμβρίου), ισχύει μια νέα πραγματικότητα και τα πάντα κινούνται στους ρυθμούς λειτουργίας των αμβύκων (= «καζαναριών»). Αρχίζουν ημέρες και νύχτες αδιάκοπης δουλειάς, μιας ιδιότυπης

ιεροτελεστίας, με συνάξεις οικογενειακές ή φιλικές, με τις πρώτες στάλες αρχίζει η δοκιμή. Πίνουν κι εύχονται: «Καλοξοδεμένο, καλά μπερεκέτια και του χρόνου...». Το ένα ποτηράκι φέρνει το άλλο. Οι μπριζόλες, τα παιδάκια, τα λουκάνικα, τα ψημένα κάστανα ή κυδώνια ανοίγουν την όρεξη κι αρχίζουν οι εύθυμες ιστορίες, τα πειράγματα και τα τραγούδια. Το κέφι – κέφι και η δουλειά – δουλειά. Διότι η παραγωγή του παραδοσιακού τσίπουρου είναι το σήμα κατατεθέν του πιο ενδιαφέροντος κομματιού του αγροτικού έτους για τον Αμπελώνα και Τύρναβο (και το παραγόμενο τσίπουρο το κατεξοχήν εθνικό-τοπικό προϊόν). Μεγάλη σημασία απαρέγκλιτης τήρησης αυτής της παράδοσης που έχει στενή σχέση με την νεοελληνική πολιτιστική και λαϊκή κληρονομιά.

Η διαδικασία παραγωγής γίνεται με τον παραδοσιακό τρόπο και πολύ μεράκι από τους παραγωγούς όπως ακριβώς γινόταν στις αλησμόνητες πατρίδες και από τους προγόνους μας. Μέσα στους άμβυκες (είδος χάλκινων σκεπαστών καζανιών με ωοειδές σχήμα και μακριά απόφυση στην κορυφή τους), δηλαδή τους βραστήρες (συνήθως χωρητικότητας 130 κιλών), τοποθετούνται τα στέμφυλα (ή «τσίπουρα»),

Στα στέμφυλα, μέσα στο καζάνι προστίθενται επίσης: ένα μέρος από τα υγρά της ζύμωσης, μικρή ποσότητα νερού και διάφορα μυρωδικά –αρωματικά φυτικά βότανα (πιο συνηθισμένο ο γλυκάνισος, η μαστίχα Χίου κτλ.). Στη συνέχεια, το καζάνι κλείνεται ερμητικά με ένα μπρούτζινο καπάκι, ενώ κάτω από το καζάνι είναι κτισμένος και καίει κατά την διάρκεια της απόσταξης ειδικός φούρνος.

Εδώ η φωτιά ρυθμίζεται ώστε να καίει σιγα-σιγά και έτσι ξεκινάει το βράσιμο.

Η πρώτη απόσταξη λέγεται «σούμα» ή «χάμικο», ενώ κατόπιν ακολουθεί ο δεύτερος βρασμός (ο λεγόμενος

«μεταβρασμός»), που έχει γράψει ιστορία στην περιοχή του Αμπελώνα και του Τυρνάβου. (Πρόκειται για την δεύτερη συνεχόμενη απόσταξη και από αυτήν κρίνεται το καλό τσίπουρο). Η ονομασία «ούζο» είναι κάπως μεταγενέστερη και σημαίνει το δεύτερης και τρίτης απόσταξης τσίπουρο υψηλής ποιότητας. Τοποθετείται ξανά στο καζάνι όλο το προϊόν της πρώτης απόσταξης μαζί με διάφορα μυρωδικά και ξαναβράζεται. Το δεύτερο αυτό βράσιμο ραφινάει το τσίπουρο και το κάνει πιο εύγεστο ενώ «ανεβάζει βαθμούς» (δηλ. αυξάνει κατά πολύ τους βαθμούς περιεκτικότητας του τσίπουρου σε αλκοόλη-οινόπνευμα

Η παραγωγή του τσίπουρου βασίζεται στις τεχνικές της απόσταξης, όπως αυτές τελειοποιήθηκαν στις αρχές του 19ου αιώνα, με την κατασκευή σκευών κατάλληλων από χαλκό (υλικό που είναι ανθεκτικό στην διάβρωση αλλά και εύκολο στην σφυρήλατη επεξεργασία ώστε να δώσει «κλειστού τύπου» δοχεία μεταλλικά), που αντέχουν στην μακρόχρονη – παρατεταμένη θέρμανση χωρίς να αφήνεται μια άσχημη γεύση στο προϊόν απόσταξης.

Βασικός κανόνας επιτυχίας του βρασμού και υψηλής ποιότητας του παραγόμενου προϊόντος είναι η σχολαστική καθαριότητα του βραστήρα πριν και μετά την

απόσταξη. Η παράδοση αυτή της απόσταξης είναι απαρασάλευτη αρχή, καθώς μεταδίδεται σταθερά από γενιά σε γενιά όπως και τα μυστικά των οικογενειακών συνταγών. Η παραγωγή τσίπουρου είναι πάντα μια ξεχωριστή διαδικασία στον κύκλο της τοπικής κοινωνικής ζωής, προσελκύοντας επισκέπτες από τα γύρω αστικά κέντρα αλλά και απ'όλη την χώρα.

Γιάννης Κοϊμάς – Ε1

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΙ ΛΑΡΙΣΑΣ

Το Βλαχογιάννι ή Βλαχογιάννη μέχρι το 1940) είναι χωριού του δήμου Ελασσόνας του νομού Λάρισας. Σύμφωνα με την απογραφή του 2011 έχει 895 κατοίκους. Το χωριό είναι κτισμένο σε υψόμετρο 150 μέτρων. Κοντά στο Βλαχογιάννι έχουν εντοπιστεί ερείπια αρχαίου οικισμού ο οποίος έχει ταυτιστεί με την Περραβαϊκή Μάλλοια. Από την άλλη, ο Φώτης Ντάσιος ταύτισε τον οικισμό με το Ερεικίνιο και τοποθέτησε την Μάλλοια στο Παλαιόκαστρο. Η παλαιότερη μνεία στον οικισμό γίνεται το 1531 στη διαθήκη του Χασάν Μπέι, όταν το χωριό ήταν τσιφλίκι στο οποίο γινόταν καλλιέργεια κάνναβης. Στις αρχές του 19ού αιώνα έγινε τσιφλίκι του Αλή Πασά. Σήμερα οι κάτοικοι του χωριού ασχολούνται κυρίως με την καλλιέργεια καπνού και σε μικρότερο βαθμό με άλλες καλλιέργειες και την κτηνοτροφία.

Το Βλαχογιάννη ορίστηκε έδρα ομώνυμης κοινότητας το 1919. Το 1940 μετονομάστηκε σε Βλαχογιάννιον. Η κοινότητα Βλαχογιαννίου διατηρήθηκε μέχρι το 1997, οπότε και το χωριό προσαρτήθηκε στον δήμο Ποταμιάς με το πρόγραμμα Καποδίστριας και ορίστηκε

έδρα του δήμου. Το 2010 προσαρτήθηκε στον δήμο Ελασσόνας.

Μάμμος Αλέξανδρος - ΣΤ1

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Οι γραπτές πηγές δίνουν πολλές πληροφορίες για τη διατροφή των Βυζαντινών. Βασική επιδίωξη ήταν η αυτάρκεια του νοικοκυριού και γι' αυτό κάθε οικογένεια καλλιεργούσε τα βασικά λαχανικά και εξέτρεφε κάποια ζώα (κυρίως πουλινικά). Βέβαια αυτό ήταν δύσκολο να ισχύει στις μεγάλες πόλεις και ιδιαίτερα στην Κωνσταντινούπολη, που την περίοδο της ακμής της έφτανε τους 500.000 κατοίκους. Για αυτές τις περιπτώσεις επενέβαινε η κρατική μέριμνα, κυρίως μέσω του έπαρχου της πόλης.

Τα, αφού το πιρούνι ήταν άγνωστο μέχρι το 10ο αιώνα και η χρήση του σπάνια στους επόμενους αιώνες. Χρησιμοποιούσαν επίσης κοχλιάρια ή κουτάλια και κύρια γεύματα των Βυζαντινών ήταν το πρόγ(ε)υμα ή πρόφαγον, το άριστον ή μεσημβρινόν (γεύμα), καθώς και ο δείπνος. Έτρωγαν χρησιμοποιώντας κυρίως τα χέρια μαχαίρια. Πριν και μετά το φαγητό έπλεναν τα χέρια τους, χρησιμοποιώντας το χέρνι.

Το Ψωμί

Από πάνω αριστερά προς τα δεξιά: σιλιγνίτης, το πιο λευκό ψωμί (ο πιο ακριβός τύπος ψωμιού ήταν ο καθαρός άρτος. Υπήρχαν δυο κατηγορίες του, ο σιλιγνίτης και ο σεμιδαλίτης. Ο πρώτος παρασκευαζόταν με εξαιρετικά σχολαστικά αλεσμένο και κοσκινισμένο σίτινο αλεύρι.) ~ σεμιδαλίτης (durum wheat) ~ ρυπαρός (ολικής άλεσης ψωμί) ~ ψωμάκια φτιαγμένα με αλεύρι βρώμης και σιτάλευρο ολικής άλεσης ~ ψωμί σίκαλης.

Το ψωμί είχε τόσο σημαντικό ρόλο στη βυζαντινή διατροφή που η συντεχνία των αρτοποιών της Κων/πολης ήταν απαλλαγμένη από δημόσιες λειτουργίες για να μην διακοπεί η διαδικασία της παραγωγής του.

Όσπρια - Λαχανικά

Η φθηνότερη και πιο διαδεδομένη τροφή για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού ήταν τα λαχανικά και τα όσπρια. Με δεδομένες δε τις μεγάλες περιόδους νηστείας που προβλέπει η Εκκλησία, και τις οποίες φαίνεται ότι τηρούσαν με αρκετή ευλάβεια οι Βυζαντινοί, οι τροφές αυτές καταναλώνονταν για μακρύ χρονικό διάστημα από το σύνολο του πληθυσμού.

Το γεγονός ότι τα όσπρια μπορούσαν να διατηρηθούν επί μακρόν επέτρεπε να φθάνουν στα μεγάλα αστικά κέντρα, αλλά και στις απομακρυσμένες περιοχές της αυτοκρατορίας. Τα πιο συνηθισμένα όσπρια ήταν το «φασούλιν», τα «κουκκία», η φακή, τα «λουτινάρια» και τα «ερεβίνθια».

Μεγάλη κατανάλωση φαίνεται να είχαν τα άγρια χόρτα και οι βολβοί. Το μαγείρεμα των λαχανικών είχε μεγάλη ποικιλία, τα έφτιαχναν, μάλιστα και τουρσί, για να μπορούν να τα καταναλώνουν και κατά τη διάρκεια του χειμώνα.

Το γάλα και το τυρί

Τα γαλακτομικά προϊόντα δεν έλειπαν από το βυζαντινό τραπέζι, ιδιαίτερα στην ενδοχώρα, όπου η κτηνοτροφία ήταν περισσότερο διαδεδομένη. Το τυρί οι Βυζαντινοί το έφτιαχναν από γάλα πρόβειο, κατσικίσιο, αγελαδινό, αλλά και βουβαλίσιο. Στις γραπτές πηγές αναφέρονται διάφορες ποικιλίες τυριών, όπως το ανθότυρον, η μυζήθρα, το κρητικόν το περιφήμο «βλάχικον

τυρίτσιν», αλλά και το χαμηλής ποιότητας «ασβεστότυρον». Από το γάλα έφτιαχναν ακόμη «οξύγαλον» (γιαούρτι) και βούτυρο.

Η ελιά και το λάδι

Ο ελαιόκαρπος υπήρξε, στα βυζαντινά χρόνια, ένα πολύ διαδεδομένο, πρόχειρο και νηστίμο προϊόν. Οι ελιές διατηρούνταν σε άλμη (αλμάδες), σε ξίδι ή σε «οξύμελι» (ξίδι και μέλι μαζί). Γνωστές, επίσης, ήταν οι «θλαστές» (τσακιστές) και οι «δρουπάτες» (θρούμπες). Σχετικά διαδομένη ήταν και η χρήση του ελαιολάδου στη μαγειρική τουλάχιστον στις ελαιοπαραγωγικές περιοχές της αυτοκρατορίας, συνηθισμένη επιλογή στα βυζαντινά νοικοκυριά του 13ου αιώνα.

Ραφαήλ Γερογιάννης - ΣΤ2

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Στη βάση της διατροφής των αρχαίων Ελλήνων απαντώνται τα δημητριακά και σε περιπτώσεις ανάγκης, μείγμα κριθαριού με σιτάρι, από το οποίο παρασκευαζόταν ο άρτος. Τα δημητριακά συνοδεύονταν συνήθως από σπυροκηπευτικά, λάχανα, κρεμμύδια, φακές και ρεβίθια). Η κατανάλωση κρέατος και θαλασσινών σχετιζόταν με την οικονομική κατάσταση της οικογένειας, αλλά και με το αν κατοικούσε στην πόλη, στην ύπαιθρο ή κοντά στη θάλασσα. Οι Έλληνες καταλάωναν ιδιαίτερω τα γαλακτοκομικά και κυρίως το τυρί. Το βούτυρο ήταν γνωστό, αλλά αντί αυτού γινόταν χρήση κυρίως του ελαιόλαδου, καθώς αυτό θεωρούνταν περισσότερο υγιεινό. Το φαγητό

συνόδευε κρασί (κόκκινο, λευκό ή ροζέ) αναμειγμένο με νερό.

Πληροφορίες για τις διατροφικές συνήθειες των αρχαίων Ελλήνων παρέχουν τόσο οι γραπτές μαρτυρίες όσο και διάφορες καλλιτεχνικές απεικονίσεις: οι κωμωδίες του Αριστοφάνη και το έργο του γραμματικού Αθήναιου από τη μία πλευρά, τα κεραμικά αγγεία και τα αγγαματίδια από ψημένο πηλό από την άλλη

ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΤΟΥΣ ΓΕΥΜΑΤΑ

Για τους αρχαίους Έλληνες τα γεύματα της ημέρας ήταν τρία στον αριθμό. Το πρώτο απ' αυτά (κρατισμός) αποτελούσε κριθαρένιο ψωμί βουτηγμένο σε κρασί (κρατος), συνοδευόμενο από σύκα ή ελιές. Το δεύτερο (ἄριστον) λάμβανε χώρα το μεσημέρι ή νωρίς το απόγευμα. Το τρίτο (δειπνον), το οποίο ήταν και το σημαντικότερο της ημέρας, σε γενικές γραμμές καταναλωνόταν αφού η νύχτα είχε πλέον πέσει. Σε αυτά μπορεί να προστεθεί ένα επιπλέον ελαφρύ γεύμα (ἑσπέρισμα) αργά το απόγευμα. Τέλος το ἀριστόδειπνον ήταν ένα κανονικό γεύμα που μπορούσε να σερβιριστεί αργά το απόγευμα στη θέση του δείπνου.

ΤΑ ΦΑΓΗΤΑ ΤΟΥΣ

- Δημητριακά και ψωμί
- Φρούτα, λαχανικά και μπάμιες
- Κρέας
- Ψάρι
- Αυγά και γαλακτοκομικά

ΑΛΛΑ ΦΑΓΗΤΑ : Άλλα εδέσματα των αρχαίων Ελλήνων ήταν γλυκά όπως η «σησαμής» (είτε με τη μορφή που έχει το σημερινό παστέλι, είτε σε σφαιροειδή μορφή), οι «πλακούντες», η «άμμιλος»

(τούρτα), η «μελιττούτα» (είδος γαλατόπιτας) καθώς και τα «αρτοκρέατα» (κρεατόπιτες), οι «τηγανίτες» ή τα «τήγανα» (τηγανίτες ή λουκουμάδες).

ΤΑ ΠΟΤΑ ΤΟΥΣ

- Νερό
- Οίνος
- Κυκεών και Πτισάνη

Λυδία Φάκα - ΣΤ2

Ε, φθινόπωρο τι φέρνεις ;

Σάκα κι όμορφο βιβλίο, τη βροχή, τους καστανάδες κι το πρώτο - πρώτο κρύο !

Αθηνά Λιούσια - Δ1

ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΗ

Ο ΚΕΡΒΕΡΟΣ

Ο Κέρβερος ήταν ένα φοβερό σκυλί με τρία κεφάλια, που φύλαγε την είσοδο του Άδη. Μαζί του πάλεψε ο Ηρακλής και αφού το έπιασε το έφερε στον Ευρυσθέα. Τέλος ο Ηρακλής τον άφησε ελεύθερο όπως είχε υποσχεθεί στον Πλούτωνα.

Δημήτρης Γκόβαρης - Γ1

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΤΗΣ ΝΕΜΕΑΣ

Το λιοντάρι της Νεμέας το είχε μεγαλώσει η Ήρα γι' αυτό ήταν πολύ δυνατό και άγριο. Είχε επίσης πολύ σκληρό δέρμα. Ο Ευρυσθέας, βασιλιάς των Μυκηνών, διέταξε τον Ηρακλή να το σκοτώσει. Ο Ηρακλής επειδή δεν κατάφερε να το σκοτώσει με τα βέλη του, το έπνιξε με τα χέρια του και πήρε το δέρμα του, δηλαδή τη λεοντή.

Σταυρίνα Μπουρτζάλα - Γ1

Η ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ

Η Λερναία Ύδρα ήταν ένα φοβερό νερόφιδο με τεράστιο σώμα και εννιά κεφάλια. Από το στόμα του έβγαζε φωτιά και έκαιγε ανθρώπους και ζώα.

Ο Ηρακλής πήγε στη λίμνη Λέρνη, όπου ζούσε το φίδι για να το σκοτώσει μαζί με τον Ιόλαο. Άρχισε να κόβει τα κεφάλια αλλά όταν έκοβε ένα ,φύτρωναν δύο. Έτσι ο Ηρακλής αποφάσισε να κόβει ένα κεφάλι και ο Ιόλαος έκαιγε την πληγή. Το μεσαίο κεφάλι ,που ήταν αθάνατο ,αφού το έκοψε, το έθαψε βαθιά στη γη.

Βασίλης Φάκας - Γ1

ΣΤΥΜΦΑΛΙΔΕΣ ΟΡΝΙΘΕΣ

Οι Στυμφαλίδες Όρνιθες ήταν ανθρωποφάγα πουλιά με χάλκινα ράμφη, νύχια και φτερά που ζούσαν στη λίμνη Στυμφαλία της ορεινής Αρκαδίας. Ο Ηρακλής δε γνώριζε πώς να τις κάνει να βγουν από την πυκνή βλάστηση της λίμνης αλλά η θεά Αθηνά του έδωσε χάλκινα κρόταλα , τα οποία χτύπησε ο ήρωάς μας δυνατά. Τότε τα πουλιά τρόμαξαν και έφυγαν, ενώ κάποια τα σκότωσε ο Ηρακλής με τα βέλη του.

Χρυσανθος Κουτσούκης - Γ1

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑΚΙΑ ΜΟΥ

Τα παιχνίδια έχουν κάτι μαγικό. Κοιτώντας ένα αυτοκινητάκι μπορείς να ταξιδέψεις, να μεταφερθείς σε όποιο μέρος, τόπο επιθυμείς. Μπορείς να κάνεις τα πιο απίθανα ταξίδια. Όλα αυτά με έκαναν να αποκτήσω μια ιδιαίτερη σχέση και αδυναμία με το συγκεκριμένο παιχνίδι.

Έτσι ξεκίνησα να κάνω τη δική μου συλλογή. Έχω πάρα πολλά και ανάλογα με το ταξίδι,

δρομολόγιο που θέλω να πραγματοποιήσω, παίρνω και το ανάλογο αυτοκίνητο. Με τη φαντασία μου ταξιδεύω σε ταξίδια αναψυχής και σε δρομολόγια μεταφοράς.

Γιάννης Καραθάνος - Γ1

9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ- ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

ΠΕΛΑΡΓΟΣ: Οι πελαργοί, κοινώς λέλεκες, είναι μεγάλα πουλιά με μακριά πόδια και μακρύ λαιμό. Ζουν στις θερμότερες περιοχές του πλανήτη και σε ξηρότερα κλίματα από άλλα παρόμοια πουλιά. Έχουν φωνητικό όργανο και παράγουν κρότους με το ράμφος τους. Αρκετά είδη τους είναι αποδημητικά. Τρώνε συνήθως βατράχους, ψάρια, έντομα, σκουλήκια. Υπάρχουν 19 είδη πελαργών.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ: Το χελιδόνι είναι αποδημητικό πτηνό . το μέγεθός του είναι 12-22 εκ. ανάλογα με το είδος στο οποίο ανήκουν. Μεταναστεύουν κατά εκατοντάδες σε σμήνη στα μεσογειακά κλίματα από τον Μάρτιο προκειμένου να αναπαραχθούν και στις αρχές του φθινοπώρου μεταναστεύουν προς τα θερμά κλίματα της Αφρικής.

Κατερίνα Ζαχαρή - Γ1

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ

Ο ΠΑΤΗΤΟΥΣ ΜΟΥ: Κάθε ημέρα πηγαίνει στη δουλειά. Πολλές φορές είναι κουρασμένος όμως με πηγαίνει βόλτες, μου αγοράζει παιχνίδια, μου λέει παραμύθια. Με αγαπάει και τον αγαπώ πολύ!

Η ΓΙΑΓΙΑ ΜΟΥ: Μου φτιάχνει κάθε μέρα πρωινό, με φροντίζει και μου μαγειρεύει

νόστιμο φαγητό. Την αγαπώ πολύ όπως με αγαπάει και αυτή!

Θανάσης Ντάβανος - Γ1

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ- ΓΙΟΡΤΕΣ - ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Το φθινόπωρο είναι μια από τις 4 εποχές του χρόνου. Η λέξη φθινόπωρο σημαίνει την εποχή που τελειώνουν τα φρούτα ή που έρχεται μετά τα φρούτα. Είναι η εποχή που οι μαθητές επιστρέφουν στα σχολεία. Τα φύλλα των φυλλοβόλων δέντρων αρχίζουν να πέφτουν. Τα χελιδόνια και άλλα πουλιά φεύγουν για πιο ζεστά μέρη. Ο ουρανός γίνεται γκριζός και αρχίζουν τα πρωτοβρόχια. Οι γεωργοί ετοιμάζουν τα χωράφια τους για σπορά.

Γιορτές φθινοπώρου : Η γέννηση της Θεοτόκου, Ύψωση Τιμίου Σταυρού, Αγ. Δημητρίου, 28η Οκτωβρίου, Μιχαήλ Γαβριήλ, Πολυτεχνείο, Αγ. Ανδρέου.

Παροιμίες : Τον Σεπτέμβρη οι βροχές πολλά καλά μας φέρνουν. Οκτώβρη και δεν έσπειρες οκτώ σακιά δε γέμισες. Όταν έρθει ο Νοέμβρης σιγομπαίνει ο Χειμώνας.

Β' τάξη

ΑΣΤΕΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο καθηγητής: Για πες μου, τι κάνεις όταν πρόκειται να εκτελέσεις μια αφαίρεση;

Ο μαθητής: Κοιτάζω γύρω μου, μήπως με βλέπει κανείς.

Ο δάσκαλος στο μαθητή:

-Είδες ποτέ σου δέρμα ιπποπόταμου;

-Μάλιστα.

-Μπράβο!... Και που το είδες;

-Επάνω σ' έναν ιπποπόταμο!..

-Όστε είδες ιπποπόταμο! Και πού;

-Στο σπίτι... τη μαμά! Ο μπαμπάς της λέει διαρκώς: <<Να χαθείς ιπποπόταμε>>.

Μια φορά η δασκάλα του Τοτού του είπε να γράψει 3 προτάσεις. Όταν πήγε σπίτι του ρωτάει τη μαμά του που έκανε δουλειές: - Μαμά πες μου μια πρόταση. - Άσε με τώρα δεν μπορώ. Ο Τοτός τη γράφει. Μετά πηγαίνει στον αδερφό του που έπαιζε ηλεκτρονικό: - Αδερφέ μου πες μου μια πρόταση. - Είμαι ο Μπάτμαν, ο Μπάτμαν, ο Μπάτμαν. Πάει και τη γράφει. Μετά πηγαίνει στον πατέρα του που μιλούσε στο τηλέφωνο: - Μπαμπά, πες μου μια πρόταση. - Ποιον εκείνο το χοντρό με τη φαλάκρα; Πάει και τη γράφει. Την άλλη μέρα στο σχολείο ρωτάει η δασκάλα τον Τοτό: - Τοτό έγραψες τις προτάσεις; - Ναι, κυρία. - Για πες μου τις. - Άσε με τώρα δεν μπορώ. - Τοτό ποιον παριστάνεις; - Είμαι ο Μπάτμαν, ο Μπάτμαν, ο Μπάτμαν. - Τοτό θα σε πάω στο διευθυντή. - Ποιον εκείνο το χοντρό με τη φαλάκρα;

Βασιλική Ρούγκου, Παναγιώτα Οικονομίδα,
Γεωργία-Μαρία Γωγάκου - ΣΤ1

ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ !

